

ІСТОРИЧНА ОСВІТА ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Мотенко Я.В., Шишкіна Є.К.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Гострі внутрішньо- і зовнішньополітична кризи 2013–2017 рр. в Україні продемонстрували необхідність створення ефективного державного механізму протидії деструктивній пропаганді в умовах так званої «гібридної війни». Його важливою складовою мало б стати активне використання історичної освіти, як найбільш дієвого інструменту протидії агресивному впливу дезінформації, що експлуатує тематику антидержавницької псевдоісторичної міфології. Однак, наказ МОН України № 1392 від 25.11.2014 р. істотно звужив можливості оволодіння відповідними компетенціями для здобувачів вищої освіти, передусім у вишах негуманітарного профілю. Слід також відзначити, що у «Доктрині інформаційної безпеки» запропонованої РНБО України 29.12.2016 р. галузь освіти, зокрема - вищу школу, не згадано у переліку національних інтересів в інформаційній сфері. Показово, що у переліку міністерств, залучених до реалізації «Доктрини інформаційної безпеки» МОН України відсутнє.

Таким чином, зважаючи на важливість інформаційно-психологічної боротьби у сучасному геополітичному протистоянні, на нашу думку, є невиправданим ризиком зведення до базового (шкільного) рівня історичної освіти суспільствознавчих компетенцій значної кількості українських студентів. Лише проблемно-концептуальне вивчення історичного процесу, при якому відбувається осмислення подій в комплексі, їхня оцінка і формування власного розуміння минулого здатні захистити українську молодь від руйнівного інтенсивного впливу ідей історичного реваншизму, шовінізму, расизму, релігійної нетерпимості. Підбиваючи підсумки, зазначимо, що удосконалення системи освіти має відбуватися в межах загальнодержавного курсу, спрямованого на захист національної безпеки України, зокрема її освітньо-інформаційної складової.